

قرص روکشدار متفورمین ۵۰۰، ۱۰ بلیستر ۱۰ عددی در یک جعبه همراه با برگه راهنمای مصرف بیمار.

اشکال دارویی

Tablet: 500 mg

F.C. Tablets: 500 mg

به گزارش خبرنگار سایت پزشکان بدون مرز، این دارو برای درمان بیماری فعلی شما تجویز شده است لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه آن به دیگران خودداری نمائید.

نام علمی دارو (ژنریک):

Metformin Hydrochloride

گروه دارویی:

Antidiabetics

داروهای ضد دیابت

موارد مصرف

مت فورمین در درمان دیابت غیر وابسته به انسولین بکار می رود. این دارو بویژه برای درمان بیماران دیابتی غیر وابسته به انسولین که به رژیم غذایی پاسخ نداده اند و همچنین در بیمارانی که اضافه وزن دارند، به کار می رود.

مکانیسم اثر

مت فورین از طریق کاهش گلوکونئوژنز و افزایش مصرف محیطی گلوکز اثر می کند. از آنجا که تنها در حضور انسولین آندوژن مؤثر می باشد تنها در افرادی مؤثر است که بخشی از سلول های پانکراس آنها سالم باشد. تصور می شود که مت فورین تعداد و یا قدرت اتصال انسولین به گیرنده های غشاء سلول، بویژه گیرنده های محیطی را افزایش می دهد.

فارماکوکینتیک

فراهمی زیستی دارو ۶۰-۵۰ درصد است ولی غذا، سرعت و میزان جذب دارو را کاهش می دهد. نیمه عمر دارو ۶/۲ ساعت است و بطور عمده به صورت تغییر نیافته از کلیه ها دفع می شود.

موارد منع مصرف

دارو در مواردی مانند بیماری های کبدی و کلیوی، بیماری های قلبی، استعداد ابتلا به اسیدوز لاکتیک، عفونت شدید، سوختگی شدید، جراحی، تروما، دهیدراتاسیون، اغمای دیابتی و کتواسیدوز نباید مصرف شود.

مقدار مصرف

دارو به میزان ۵۰۰ میلی گرم هر ۸ ساعت یا ۸۵۰ میلی گرم هر ۱۲ ساعت همراه یا بعد از غذا مصرف می شود. حداکثر مقدار مصرف ۳-۲g/day در مقادیر منقسم می باشد.

راهنماییهای عمومی:

قبل از مصرف این دارو در موارد زیر با پزشک خود مشورت کنید:

- سابقه واکنش های حساسیتی و غیر عادی نسبت به این دارو و یا ترکیبات مشابه و یا مواد غذایی، رنگها و مواد حفاظت کننده.
- در صورت مصرف همزمان داروهای دیگر از قبیل: الکل، آمیلوراید، مهارکننده های کانال کلسیم، سیمتیدین، رانیتیدین، دیگوکسین، فورازماید، مرفین، پروکابین آمید، تریامترن، تریمتوپریم، کاهنده های قند خون مثل سایر داروهای ضد دیابت و انسولین، افزایشنده های قند خون و وانکومایسین.
- در صورت وجود بیماری نظیر قلبی عروقی، کلیوی، کبدی، تیروئید، اسیدوز لاکتیک و ریوی.
- مصرف این دارو در کودکان کمتر از ۱۰ سال توصیه نمی شود مگر با تجویز پزشک متخصص.

– برای بررسی پیشرفت درمان مرتباً به پزشک مراجعه کنید.

مصرف در دوران بارداری و شیردهی:

مصرف این دارو در دوران بارداری و شیردهی توصیه نمی شود مگر به تشخیص پزشک متخصص.
هشدارها:

– در صورت بروز علائم کاهش قند خون (گرسنگی، عرق سرد، تپش قلب و...) حتماً مواد قندی میل نمایید و به پزشک مراجعه نمایید.

– در صورت بروز علائم افزایش قند خون (تکرر ادرار، خشکی دهان، تاری دید و...) حتماً به پزشک مراجعه نمایید.

– در صورت مصرف همزمان این دارو با سایر داروهای ضد دیابت و انسولین ممکن است باعث کاهش قند خون شود. برای بدست آوردن نسبت مناسب مصرف توام این داروها اندازه گیری قند خون در شروع درمان توصیه می شود.

– در صورت مصرف همزمان این دارو با سایر داروهای ضد انعقاد خوراکی مقدار مصرف داروهای ضد انعقاد باید تنظیم شود.

– این دارو از طریق کلیه دفع می شود و باید در بیماران مبتلا به عیب کار کلیه و بیماران سالخورده با احتیاط تجویز شود. توصیه می شود عملکرد کلیه ها بطور منظم بررسی شود.

– مصرف این دارو باید ۲-۳ روز قبل از اعمال جراحی یا انجام آزمونهای بالینی، مانند پرتونگاری از کلیه و آنژیوگرافی قطع شود و مصرف مجدد آن بعد از کنترل عملکرد کلیه شروع گردد.

– مصرف این دارو در دراز مدت ممکن است موجب کاهش جذب ویتامین B12 و اسید فولیک شود، لذا کنترل آن در طول درمان الزامی است.

مقدار و نحوه مصرف دارو:

مقدار مصرف هر دارو را پزشک تعیین می کند ولی مقدار مصرف معمولی این دارو به شرح زیر است: ابتدا مقدار ۵۰۰ میلی گرم دو بار در روز صبح و عصر همراه با غذا مصرف می شود در صورت عدم کنترل علائم بیماری مقدار مصرف را می توان هفته ای ۵۰۰ میلی گرم افزایش داد.

برای درمان نگهدارنده مقدار ۵۰۰ تا ۸۵۰ میلی گرم ۲-۳ بار در روز همراه با غذا مصرف می شود.

در صورت مصرف همزمان با انسولین با مقدار روزانه ۵۰۰ میلی گرم شروع و مقدار مصرف را در صورت نیاز می توان هفته ای ۵۰۰ میلی گرم افزایش داد. حداکثر مقدار مصرف در بزرگسالان ۲۵۵۰ میلی گرم و در کودکان بالاتر از ۱۰ سال ۲۰۰۰ میلی گرم در روز می باشد.

در صورتیکه مصرف یک دوز دارو را فراموش نمودید به محض یادآوری آن را مصرف کنید. در صورتیکه زمان مصرف دوز بعدی رسیده باشد از مصرف دوز فراموش شده صرف نظر کنید.

عوارض جانبی:

هر دارو به موازات اثر درمانی مطلوب ممکن است باعث بروز برخی عوارض ناخواسته نیز بشود اگر چه تمام این عوارض در یک فرد دیده نمی شود لیکن در صورت بروز هر یک از عوارض زیر به پزشک مراجعه کنید: نادر – اسیدوز لاکتیک (اسهال، تنفس سطحی

، درد عضلات، خستگی شدید)، کاهش قند خون (اضطراب، تاری دید، عرق سرد، ...) و آنمی مگالوبلاستیک (کم خونی).

مهمترین عوارض جانبی ناشی از مت فورین بی اشتهایی، تهوع، استفراغ، اسهال (معمولاً زودگذر)، اسید لاکتیک (قطع درمان لازم می باشد) و کاهش جذب ویتامین B12 می باشند.

در صورت بروز هر یک از عوارض زیر با پزشک مشورت کنید:

اختلالات گوارشی، بی اشتهایی، اسهال، سردرد، احساس طعم فلزی در دهان، تهوع، استفراغ و از دست دادن وزن.
شرایط نگهداری:

- دارو را دور از دسترس کودکان نگهداری کنید.
- از مصرف داروهای تاریخ گذشته خودداری کنید.
- دور از نور و رطوبت و در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی گراد و نگهداری کنید.

بسته بندی

هشدارها

1. در افراد مسن به دلیل احتمال وجود بیماری های عروق محیطی و یا اختلال عملکرد کلیوی، دارو باید با احتیاط مصرف شود.
2. در شرایطی مانند اسهال، استفراغ، فلج معده، انسداد روده و دیگر شرایطی که جذب غذا را به تأخیر می اندازد، ممکن است تغییر مقدار مصرف دارو لازم بوده و یا انسولین جایگزین آن شود.
3. در پرکاری یا کم کاری تیروئید تنظیم مقدار مصرف دارو لازم است.

تداخل دارویی

سایمتیدین، آمیلوراید، بلوک کننده های کانال کلسیم، دیگوکسین، مرفین، پروکائین آمید، کینین، رانیتیدین، تریامترن، تری متوپریم و وانکومایسین که توسط انتقال توبولار کلیوی دفع می شوند، غلظت پلاسمایی مت فورمین را افزایش داده و با کلیرانس کلیوی آن تداخل می کنند.

نکات قابل توصیه

1. مصرف مت فورین باید به مدت ۲ روز قبل از جراحی یا استفاده از مواد حاجب برای آزمایشات پزشکی قطع شود.
2. در صورت بروز علائم اسیدوز لاکتیک (اسهال، درد و کرامپ های عضلانی، تنفس کوتاه و سریع، خستگی، ضعف و خواب آلودگی) و یا استفراغ سریعاً به پزشک مراجعه شود.

گرد آوری و نشر : واحد تحقیق و توسعه شرکت داروسازی فنذا